

Suksenvoitelijasta rahoitusasiantuntijaksi Kauppistyyppit ja uramyytit -podcast

Äänitteen kesto: 41 min

Litterointimerkinnät

Tume:	Haastattelija
Kaisa Kivipelto:	Vastaja
(sana)	epävarmasti kuultu jakso puheessa tai epävarmasti tunnistettu puhuja
(-)	sana, josta ei ole saatu selvää
(--)	useampia sanoja, joista ei ole saatu selvää
, . ? :	kieliopin mukainen välimerkki tai alle 10 sekunnin tauko puheessa

Tume: Tuntuuko tää, et tää on sun unelmatyö ja tätä sä oot aina halunnu? Suksienvoitelijasta pankkialalle?

Kaisa Kivipelto: [nauraa]

[musiikkia]

Tume: Hei ja tervetuloa seuraamaan Aallon Kauppistyyppit ja uramyytit -podcastia.

Tervetuloa studioon ensimmäinen vieras. Ja tääl on semmonen kiva juttu, että mulla ei näissä lapuissa on mitään tietoja susta ja mä oon tosi huono nimien kanssa myös, että esittele itsesi.

Kaisa Kivipelto: Jes. Mun nimi on Kaisa Kivipelto ja mä toimin Danske Bankissa senioristrategina.

Tume: Okei. Kuulostaa tosi hyvältä. Mä en noista niinkun työnimikkeestä ikinä ymmärrä mitään. Toi juniori ja seniori, onko siinä välissä joku myös?

Kaisa Kivipelto: Sit on varmaan vaan strategi.

Tume: Niin niin. Eli onko se se järkkä silleen junior, sitten se itse juttu, sit on senior joku.

Kaisa Kivipelto: Joo, kyllä.

Tume: Joo. Mo mut mites Kaisa, et miten on lähtenyt tässä päivä käyntiin, ennen ku tulit tänne studiolle? Ootko jo ehtinyt luomaan lisäarvoa osakkeenomistajille vai?

Kaisa Kivipelto: [nauraa] Joo, itse asiassa mulla oli tänä aamuna vuoro tehdä meidän aamumaili. Me tänään sellainen aamumaili asiakkaita varten ja meidän tiimissä kirjoitetaan tällanen makro&markets -osuus, et missä kommentoidaan, et mitä talouslukuja vaikkapa tulee tänään ulos ja miten markkinoilla, osakemarkkinoilla tai korkomarkkinoilla, on mennyt edellisenä päivänä ja mitä odotetaan nyt tältä alkavalta viikolta vaikkapa.

Tume: No mitäs tältä, voitko jotain jakaa meille vai onko tää semmoset classified information?

Kaisa Kivipelto: No ei tokikaan [naurahtaa]. Tää on ihan julkista tietoa. Eli nythän on tosi mielenkiintonen viikko tulossa. Meillä tulee isoja tulosjulkistuksia tällä viikolla näistä magnificent seven, isosta amerikkalaisesta yhtiöstä usea raportoi tällä viikolla ja sitten meillä on myös paljon talouslukuja ja Yhdysvalloista tulee työmarkkinaraportti perjantaina ja Fedi tekee korkopäätökset. Et on aika hengästyttävä viikko luvassa.

Tume: Tälleen markkinoinnin opiskelijana, niin toi kuulostaa tosi hyvältä ja mulla ei oo mitään hajua, että mitä sä teet oikeastaan työkses ja se varmasti myös kuulijoita kiinnostaa. Eli kerro vähän, et oliko tää nyt siis senior... Mikä se oli?

Kaisa Kivipelto: Senior strategi, niinku mä tykkään. Seniori strategi ja mun työnkuvaan kuuluu Danske Bankin sijoitusnäkemysten tekeminen. Mä työskentelen tiimissä, missä on muitakin senioristrategia sitten päästrategi. Me ollaan pohjoismainen tiimi, et me ollaan Ruotsissa on yksi senioristrategi. Meil on Suomessa ja sit on Tanskassa useampi ja meidän päästrategi.

Ja me annetaan, se näkemys muodostetaan meidän private banking, eli yksityispankin, asiakkaita varten. Elikkä asiakkaat, jotka haluaa neuvoja siitä, et mihin kannattais tällä hetkellä sijoittaa, onko vaikka yhdysvaltalaisosakkeet parempi sijoituskohde kuin eurooppalaiset, niin me työstetään ja laaditaan sitä näkemystä. Ja me myös autetaan meidän sijoitusneuvoja ja yksityispankkiireja sitten keskustelemaan asiakkaiden kanssa, et pidetään heidät ajan tasalla siitä, et mitä markkinoilla tapahtuu ja mihin pitäis kiinnittää nyt huomiota ja mitä asiakkaiden ehkä kannattais tehdä tässä tilanteessa.

Tume: Kuulostaa erittäin hyvältä ja mäki oisin varmaa jotai sijoitusneuvoja tässä elämäni mittaan tarvinnu, koska itsehän tosiaan oon omistanut muun muassa

Venäjän rahastoja ja sit tuli sota, kaikki meni ja sit menin ostaa vähän, Finnairia kaikki meni. Että näin mulla sijoitusrintamalla.

Kaisa Kivipelto: No mun toinen työnkuvaan myös toimia Taloudellinen mielenrauha -podcastin juontajana Jasmin Hamidin kanssa ja siinä me käydään myös läpi niitä semmosia yleisluontoisia neuvoja, kuten että hajautus on hyvä asia, ettei oo vaan kaikki munat yhdessä korissa vaikkapa Venäjä-rahastossa tai yksittäisissä osakkeissa. Ja tietenkin muutenkin mä puhun paljon medialle ja oon puhumassa tilaisuuksissa ja sit vähän tilaisuuden luonteesta riippuen joko puhutaan ihan vaan sijoitusmarkkinoiden näkymistä ja sitä kovaa asiaa tai sitten vähän yleisemmin, et miten pääsee alkuun sijoittamisessa ja mitä pitää ottaa huomioon, miten semmonen fiksu sijoitussalkku voitaisiin rakentaa, esimerkiksi hyvin hajauttamalla ja miks pitää olla pitkäjänteinen niissä sijoituksissa.

Et kaikenlaista pääsee tekemään, että ei pelkästään sitä makrotalouslukuja julkistusten kyttäämistä onneks oo.

Tume: Joo. No millanen ois sitten sun tyypillinen työpäivä? Mennään vaikka silleen tunti kerralla, et siel on viideltä aamulta se voittajan tunti ja kylmään suihkuun ja meditoidaan ja kirjoitetaan vähän päiväkirjaa, mistä ollaan kiitollisia. Kerro sun -

Kaisa Kivipelto: Ei sentään [nauraa].

Tume: Kerro sun tyypillinen työpäivä.

Kaisa Kivipelto: No jos mun tyypillinen työpäivä alkaa tai yleensäkin päivä alkaa sillai, että lenkitän koiran ja vien lapset päiväkotiin tai sitten puoliso vie, että ihan tämmöstä normaalia arkea kuitenkin eletään. Työpäivät vaihtelee aika paljon. Yleensä työpäivään kuuluu jonkun verran palavereita. Ne voi olla joko tällaisia, missä säännöllisesti jutellaan meidän sijoitusneuvojien kanssa, päivitetään heitä mitä tapahtuu tai sit ne voi olla tiimipalavereita. Keskustellaan mun oman tiimin kanssa, kun mä oon ainoa täällä Suomessa, ni sitte on hyvä pitää yhteyttä. Voi olla tällanen, missä meillä joku vieras puhumassa, vaikka joku ekonomisti tai analyytikko kertomassa meille, et mitä nyt tapahtuu jossain tietyssä sektorissa tai tietyssä markkinassa. Aika paljon mulla päivään kuuluu lukemista. Mä luen analyysejä, kommentteja, uutisia. Seuraan, mitä markkinoilla tapahtuu. Sitten saattaa olla myös podcast nauhotuksia tai toimittajalle annettuja haastatteluja. ja mä pystyn kyl aika paljon myös muokkaamaa mun päiviä, että mulla ei oo semmosta, niinku mun ei tarvii olla paikassa x kahdeksasta neljään tai yhdeksästä viiteen. Että tää työ on aika sellasta, et se sitte liukuu helposti iltoihin ja viikonloppuihin, mutta toisaalta sitten voi tarvittaessa päivällä ottaa myös omaa aikaa.

Tume: Joo. Monet sanoo myös sillee, ainakin omassa kaveriporukassa, että kun ne siirtyy työelämäni, niin ne on vähän paineissa jopa siitä apua, et must tuntuu, et

mä en oo... oonks mä nyt oppinu tarpeeks tääl koulussa jotain juttuja. Et en mä osaa tehdä töitä nytten.

Niin onko sulla, koetko sä, että sä oot just koulun kautta... tai hyödynnätkö paljon jotain juttuja, mitä oot koulussa oppinut, niin tässä nykyisessä työssä?

Kaisa Kivipelto: No sanoisin, että rahoituksen ja kansantaloustieteen opinnot, mitä mulla on taustalla, niin ne antaa sen hyvän teoriapohjan, mutta ei siellä koulussa sit loppujen lopuks opi soveltamaan sitä tietoa sillä tavalla, mitä sitten työssä oppii. Ja en mä usko, et sitä pystyisi edes opettaa koulun penkillä. Että kun sä lähet rahoitusosalalle asiantuntijatehtäviin, ni sulla pitää olla se teoriapohja siellä olemassa ja sit on myös hyvä olla tosi semmonen laaja yleistietämys. Ja sitten ku sä pääset siihen ekaan asiantuntijatyöhön, ni sit sä opit tekemällä ja sit sä rupeet muistelee siellä matkan varrella, et aa.

Niinku esimerkiks nyt tämä kun on ollu meillä inflaatio-aalto, keskuspankkien rahapolitiikan kiristys, niin kyl sinä aina fläsäreitä tulee sieltä jostain Kansiksen kurssilta, et ai niin joo, tää oli sitä. Sitten siellä liikkuu ne kysyntä- ja tarjontakäyrät. Et kyl ne sitte palaa aina sinne, mutta ei sit loppujen lopuksi sitä teoriaa sillä tavalla joka päivä sovelleta. Että aika paljon se on myös semmosta ihan arkijärjellä ajateltavia asioita ja markkinoiden seuraamista.

Tume: Nii eli just yliopistot, esimerkiksi vaikkapa Aallon Kauppakorkeakoulu, tarjoaa siis hyvän pohjan siihen työelämään.

Kaisa Kivipelto: No totta kai se on ihan ehdoton ja kyllähän niinku muualla maailmassa monet lähtee vaikka rahoitusosalalle, vaikka no opiskelu vaikka Briteissä, ne on opiskellu historiaa ja jotain maantiedettä ja ne lähtee rahoitusosalalle. Mut silloin tosi monet joutuu sit tekemään jonkinlaisen tällaisen tutkinnon siinä työn ohessa. Elikkä vaikka CFA-tutkinnon, minkä voi sitte tehdä iltasin ja viikonloppusin. Et kyllä sulla pitää olla se tietty teoriatieto siellä takana.

Tume: Joo. No kerro vähän sun täst urapolusta, että miten sä oot päätenyt juuri tähän pisteeseen sun uralla?

Kaisa Kivipelto: No mä olin tuolla Paloheinässä voitelemassa suksia Suomen ladun työntekijänä [naurahtaa]. Kun mä olin palannut Suomeen, mä opiskelen ulkomailla aikasemmin ja mulla oli vähän niinku välivuosi. Mä olin Haaga-Heliassa kirjoilla. Opiskelin siellä jonkun verran ja iltasin voitelin suksia.

Ja sitten mä sanoin, et mua kiinnostais päästä rahoitusosalalle töihin mun esihenkilölle siellä Suomen ladulla ja hän sanoi, et itse asiassa hän on ollut aikasemmin rahastoyhtiössä töissä ja siellä on tulossa kesätyöntekijöiden haku. Että jos haluat, että suosittelen sua, niin mä voin suositella. Ja sit mä laitoin sinne hakemuksen ja sillä tiellä ollaan. Et mä oon alottanu rahoitusosalalla 4.4.2006.

Tume: Okei. Ootko sä monessa työpaikassa sit ollu silleen siitä lähtien?

Kaisa Kivipelto: No en oo monessa. Että mä oon alottanu tuota Alfred Berg - omaisuudenhoitoyhtiössä ja siellä alotin bakkärissä tekemässä arvonlaskentaa.

Tume: Mikä on bakkäri?

Kaisa Kivipelto: Backoffice. Elikkä rahastoyhtiön backoffice, jossa sitten hoidetaan kaikki se paperityö. Että kun asiakas vaikka ostaa rahasto-osuuksia tai myy rahasto-osuuksia, tulee asiakkaaksi, niin se backoffice hoitaa kaiken sen paperinpyörittämisen ja rahasiirrot ja sitten myös laskee rahastojen arvot. TAI ainakin ennen vanhaan laskettiin aina siellä rahastoyhtiössä. Nykyään sitä kai ulkoistetaan aika paljon.

No kuitenkin siellä mä alotin ihan niinku kesätyöntekijä ja sitte osa-aikaisena työntekijänä ja sitten muutaman vuoden päästä valmistumisen myötä mä siirryin portfolio analyytikoksi. Ja portfolio analytikko tekee raportointia rahastoyhtiölle. Eli esim. asiakasraportteja tuottaa ja vastaa siitä tuoton laskennasta, et ku asiakkaiden omistusten vuosituottoja vaikka lasketaan ja raportoidaan, niin niistä vastaa. Ja sitten mä pääsin a siirtyy osakesalkunhoitoon 2010. Elikkä sit mä alotin apulaisosakesalkunhoitajana ja sitten siitä talon sisällä sitte etenin sieltä apulaisesta osakesalkunhoitajaksi ja sitten vastaavaksi salkunhoitajaksi lopulta. Ja sit mä siirryin Danskeen 2018.

Tume: Noni. Siis sullahan on varmaan, niinku sulla on varmaan CV:kin ja kaikkea, koska siis itsehän en... Muistan tehneeni CV:n viimeksi seiskaluokalla enkun tunnilla. Se piti tehdä, ku se oli meidän yksi työ, että toi kuulostaa kyllä aika hyvältä urapolulta.

Kaisa Kivipelto: [nauraa] No on se ihan kätevä varsinkin, jos hakee töitä, mutta eipä sitä ehkä muuten tarvii.

Tume: Joo. Mä en tiedä kuinka relevanttia se on mulle, mutta joo [naurahtaa]. Sitte ehkä monet varmaan painii semmosen ajatuksen kaa, et no mikä nyt on se mun juttu, mikä on mun unelmatyö. Joillakin ihmisillä tuntuu olevan se, et se on tosi selkeä. Niin kuinka sä oot just... tuntuuko tää, et tää on sun unelmatyö ja sä oot tätä aina halunnu? Suksien voitelijasta pankkialalle?

Kaisa Kivipelto: [nauraa] No ensinnäkin silloin ku unelmoidaan työstä, ehkä mä tiää milloin, oisko se teini-ikäisen aletaan ensin mieltä, että mikä mä haluisin olla isona, ni en mä tienny, että on tämmönen työ kun strategi tai edes salkunhoitaja.

Tume: Silloin oli siis vaan niit niinku oikeit töitä.

Kaisa Kivipelto: [naurahtaa] Niin poliisi, lääkäri.

Tume: Niin. Poliisi, lääkäri ja sit on palomies. Mä halusin olla varmaan joku palomies silleen viis vuotiaana, et se on se standardi.

Kaisa Kivipelto: Ja enkä mä oikeastaan on opiskelujen aikanakaan oikein vielä ollu varma, että rahoitusala olis se mun juttu. Mä oon myös opiskelu kansainvälistä politiikkaa ja mä oon aina ollu tosi kiinnostunu kaikesta. Semmonen vähän et mun on ollu vaikea valita, et minne mä menisin ku kaikki vaikuttaa mielenkiintoselta. Ja pitkään mä mietin, et mä menisin kansainväliseen politiikkaan, niinku pyrkisin mukaan, et esimerkiks ulkoministeriöön ja näin edespäin. Mut sit mä totesin, mä olin monta vuotta ulkomailla opiskelemassa ja mä totesin, että kyl mä haluan asuu Suomessa. No sit mulla oli kansantaloustiede kulkenu siinä rinnalla. Mä et ehkä rahoitusala ois mielenkiintonen. Itse asiassa Haaga-Heliassa silloin mulla oli rahoituksen peruskursseja, kun mulla oli se yks vuosi siellä välillä ja sit mä mietin, et no tää vois olla. Et kyl mä oon matikasta tykänny aina myös ja mä oon semmonen järjestelmällinen ihminen, niin musta on kivaa, että on olemassa malleja ja teorioita, jotka yrittää selittää tätä maailmaa. Niin sit mä jatkoin kauppikseen rahoitusta ja kansantaloustiedettä opiskelemaan.

Tume: Aallon kauppikseen?

Kaisa Kivipelto: Joo ja sitä kautta se sitten vähän niinku... se rahotus, et mä no rahotusta, missä tehhän [naurahtaa] niinku rahoitusalan töitä, niin rahastoyhtiöt ja pankit ja sitte ku aukeni toi mahdollisuus sitten päästä rahastoyhtiöön töihin, niin sieltä se sit lähti. Et vähän niinku ajautunu, mutta ihan tyytyväinen tähän ajautumiseen kyllä oon.

Tume: Tähän väliin pieni hassutteluhetki, koska mä oon nyt siis ekaa kerta... Ne jotka kattoo videomuodossa. Niin mulla on eka kertaa ikinä liivi päällä, niin mitä mieltä olet tästä? Mä oon tämmösen do it yourself ratkaisun tehnyt. Mä oon tähän liiman Patagonian logon tai jonka. Mä en tiedä kenen tämä liivi on, et onko tää niinku se perus asu, mikä siel työpaikalla on?

Kaisa Kivipelto: [nauraa] No jos sä oot tää deskissä tai niinku meklareiden kanssa pyörit siellä tai analyttikoiden parissa, niin se voi olla, et noita toppaliivejä näkyy ja vielä meillä jopa tossa tummansinisessä värissä. Että kyllähän se vähän semmonen yksi alan merkki on geelitukan lisäksi. Mutta en mä nyt sanois, et niitä nyt ihan yhtenä on. Että mä oon kyl pohtinu, et mä hankkisin myös ironisesti tollasen toppaliivin itselleni [nauraa].

Tume: Ehdottomasti.

Kaisa Kivipelto: Mut mä tiiä osaisko porukka ottaa sen ironisena kannanottona [naurahtaa] rahoitusalan julkisivuun.

Tume: Joo, kyl mä uskon, et se voi mennä ihan hyvin läpi. Ja mites niinku, mul on tässä jalassa tämmöset perus valkoiset lenkkarit. Ni onko siel siis porukkaa lenkkareissa vai miten? Kiinnostaa tosi paljon, koska mä en koskaan ollut työpaikalla. Niin mä en tiedä miten siel pukeudutaan.

Kaisa Kivipelto: [nauraa] No sit pitäs tulla käymään. No siis jos sä teet asiakastyötä, niin silloinhan kuvaan kuuluu se, että sulla on puku ja kengät ja siistit vaatteet ja jakkupuku tai niinku muutenki, ni sit semmoset erittäin business-vaatteet. Mutta sitten sellaset henkilöt, jotka ei tee asiakastyötä, niin pukukoodi on kyl aika paljon rennompi. Että toki se yleisilme on yleensä siisti pankissa työskennellessään, mutta kyl lenkkareita näkyy ja on mullaki välillä ne lenkkarit jalassa.

Tume: Siis mul tulee kyl siis semmonen, eli siis onko kaikki vain kulissia? Koska mul tulee siis aina kun kävelen pankkiin... En käy usein pankissa. Ei oo siellä hirveästi asiaa. Mutta mulle tulee aina tosi jännittynyt olo, ku siel ollaan just niin virallisesti, et kehtaaks täs nyt heittää rykää siitä, et hei katoppa toi, kato kuka sijoitti Venäjärahastoon. Miinus 4 000 euroa. Wuhuu! Kiitos paljon.

Et mun mielestä jos pankeissa ois semmonen nuorisodivisioona -puoli tai joku tällanen. Et siel ollaan just silleen, puhutaan nuorisokielellä ja sitten pukeudutaan niinku nuoriso, ni se ois varmasti paljon helposti lähestyttävämpää.

Kaisa Kivipelto: Niin se voi tietty olla, mutta tietty on sitten sellasiakin asiakkaita, jotka vielä odottaa pankkivirkailijalta sitä, että ollaan siisteissä vaatteissa.

Tume: Totta.

Kaisa Kivipelto: Että ehkä se on helpompi niin päin, mut kyl mä voin sanoa, että kyl pankeissa on tosi hauskaa porukkaa töissä, et kyl siellä tohtii heittää läppää, et varmaan saat läppään takasin myös.

Tume: Joo, jos sinne palkattaessa joku semmone officen pikku hassuttelija, läpänheittäjä, niin se vois olla ehkä mun duunia. Et toi rahoitusala on itelle vähän vieras muuten, mutta joo.

Se tuli vielä liiveistä mieleen, et se on jännä, että miten voi ihmisellä olla kylmä keskivartalo, mutta lämpimät kädet.

Kaisa Kivipelto: [naurahtaa] Ehkä se on toimiston ilmastoinnit, mitkä vähänviilentää.

Tume: Mul on tosi huono ääreisverenkierto. Mul on yleensä toisin päin, et mä haluisin ehkä semmosen käänteisliivin, missä on hihat, mutta ei tätä keskiosaa.

Kaisa Kivipelto: Just näin. Hihat in.

Tume: [nauraa] Mik- hihatin. Se on hyvä. Toi on hyvä nimi.

No nyt puhuttiin vähän näistä liiveistä ja tälläsistä stereotyyppisistä jutuista. Tuleeko sulla mieleen jotain muita stereotyyppioita?

Kaisa Kivipelto: No joo, kyllähän varmaan jos sun pitäis kuvitella se rahoitusalan asiantuntija, niin onhan se sellanen geelitukkainen valkoihoinen mies aika usein. Se stereotyyppi. Mutta sehän ei pidä paikkaansa enää, onneks. Et siellä on monenlaisia ihmisiä ja mun mielestä se on itse asiassa edellytys sille, että oli kyse sit salkunhoidosta tai osakeanalyysistä tai vaikka meklareiden toiminnasta, niin sun pitää tietää paljon asioita maailmasta ja jos ne on vain yhdenlaisia ihmisiä, jotka siellä tekee sitä työtä, niin se jää väistämättä vajaaksi se näkökanta siihen sua ympäröivään maailmaan. Että se on lisääntymässä sen monimuotoisuus pankeissa, mutta toki tarvittas vielä lisää erilaisia ihmisiä, jotka ei oo vaan niitä valkoihoisia miehiä, jolla on tukka sliipattu. Vois olla vaikka tukka eri tavalla välillä.

Tume: Keskijakausta? Onko tääki sit tää mun keskijakausta?

Kaisa Kivipelto: [nauraa] Keskijakausta vois olla hyvä. Joo joo.

Tume: Okei.

Kaisa Kivipelto: Mutta siis tarvitaan naisia, tarvitaan erivärisiä ihmisiä, eri taustoista tulevia ihmisiä. Et kaikenlaisia ihmisiä tarvitaan rahoitusallalla, koska sehän on tietobisnestä, et sun pitää tietää maailmasta paljon asioita ja jos on vaan se yksi näkökanta, ni se jää rajalliseksi se näkemys.

Tume: Se on tosi hyvä hyvä pointti kyllä. Miten sä oot sit kokenut, niinku naisena rahoitusallalla, et onko siinä ollu jotain haasteita tai jotain sellasta?

Kaisa Kivipelto: No ei oo ollu mulla haasteita ja kyl mitä mä oon puhunu myös sellaisten naisten kanssa, jotka on ollu alalla pitkään, itse asias jääny eläkkeellekin jo, niin kyl he on kokenu, että Suomessa rahoitusallaa on tosi hyvä työympäristö myös naisille. Että ne on hyvin harvassa sellaset huonosti käyttäytyvät henkilöt ja mä luulen, et sellasia löytyy alalta kun alalta.

Koska ala on täynnä fiksuja ihmisiä, koulutettuja ihmisiä, jotka sitten ymmärtää, että [naurahtaa] miten pitää käyttäytyä tässä maailmassa. Että kyl mä näkisin, että on kaikki mahdollisuudet ja mä tiedän, että meilläkin haluttais paljon lisää naisia myös näihin asiantuntijatehtäviin, mut hakijoita ei oo paljon.

Eliikkä se on monesti se ja itse asiassa silloin ku mä toimin osakesalkunhoitajana, niin mulla oli joka vuosi aina omien meklareiden kanssa semmonen palautekeskustelu, missä he kerto mulle asioita ja koska mä olin asiakas, ni mä esitin heille toiveita ja mä joka vuosi pyysin niitä meklareita, et voisitteko saada lisää naisia

analyytikoiksi ja meklareiksi ja tämä viesti on toistunu monta vuotta, että ei oo hakijoita tarpeeksi.

Tume: Onko sulla jotain semmosta syväluotaavaa analyysiä siihen, että minkä takia naiset ei välttämättä hae näihin työpaikkoihin?

Kaisa Kivipelto: No se on hyvä kysymys. Mä en oo ihan varma, mikä siellä taustalla on. En tiedä, onko se mielikuva, että pitäis sitten... Meidän pitäis tietenkin saada lisää naisia rahoitusta opiskelemaan ja kansantaloustiedettä. Ja se että miks näin ei oo, niin mä en tiää, et liittyykö se siihen pelkoon, että se on niin matikkapainotteista. Eihän se loppujen lopuks oo niin kauhean matikkapainotteista. Et sitten pitäis melkein mennä yläasteille ja lukioon kannustaa niitä tyttöjä opiskelee matikkaa ja opiskelee, niinku luottamaan omiin kykyihinsä. Koska sitten loppulopuks, kun pääsee varsinaiseksi asiantuntijaksi, niin kyllä se on paljon enemmän semmosta tiedon prosessointia, monialaista ajattelua, kun sitten vaan jotain laskimella laskemista. Et pitäis vaan kannustaa naisia valitsee rahoitukseen ja kansantaloustieteen opinaineiksi, jonka kautta sitten on mahdollista, varsinkin näihin asiantuntijatehtäviin päästä. Tietenkin pankissa on paljon monenlaisia asiantuntijoita ja henkilöitä, johon erilaisilla taustoilla pääsee. Esim. markkinointi-ihmisiä on paljon, viestintäihmisiä. Kaikenlaisia osaamisaloja tarvitaan pankissa, koska siellä on monenlaisia tehtäviä.

[musiikkia]

Tume: Hypätääs sitten myytteihin ja jotka on oikeestaan aika sama ku stereotypiat. Mä jotenkin jäi nyt tähän aiheeseen tosi paljon kiinni, mutta naurattaahan se ja stereotypiat on se, mitä monet saattaa ajatella just kauppiksesta ja siellä opiskelusta, ynnä muuta.

Tehdäänkö rahoitusallalla paljon all nighttereita? Mulla on ainakin muutama kaveri just ollu harkassa ja ne printtaa rahaa kyllä, ainakin oman sanomansa mukaan, mut sit ku miettii sitä tuntilikkaa, ni se on aika pientä. Et siellä kaverit on menny tosi aikaisin aamulla officelle lisäämään osakkeenomistajien arvoa ja sit siel ollaan iltamyöhään, ehkä jopa johonkin ilta yhteentoista tai kellon ympäri. Niin tehdäänkö paljon... tehdäänkö pitkii päiviin?

Kaisa Kivipelto: Varmaan vähän riippuu, mitä tekee, mutta pääsääntöisesti mitää all nighttereita ei oo mulla ainakaan ollu. Silloin ku toimin osakesalkunhoitajana, niin pörssin aukioloajat saneli aika pitkälle sitä, et milloin ois hyvä olla työpöydän ääressä jossain muodossa. Elikkä kymmenestä puoli seiskaan. Toki ei aina tarvinnut olla clousiin saakka, jos oli hiljainen päivä. Varmaan jossain corporate finance puolella, missä tehdään diilejä, millä on tiukat aikarajat, niin voi hetkellisesti olla tällasii rupeamia ja sitten myös, esimerkiks nää on vaan semmosia aloja, mitä mä tiedän, niin osakeanalyytikoilla voi olla vaikka tulospäivät tosi tiukkoja.

Ja sitten tietenkin voi olla, et jossakin tehtävässä siihen liittyy matkustamista jonkun verran. Että joku road showlla tapaamassa asiakkaita tai sitten on yrityksen kanssa road showlla, jos puhutaan analyytikoista.

Mutta kyl mä niinku pääsääntöisesti sanoisin, että ihan normaalia työaikoja, ehkä vähän enemmän.

Jos vaikka omaa työtä miettii, niin ne tunnit hajaantuu sitten niinku pitkin viikkoa, koska mulla on nyt tämä rooli on sellanen, et ei oo välttämättä niin tiukkoja aikatauluja Et se on vähän, että ootko sä tekemässä asiakkaille semmosta tilaustyötä, jossa on aikaraja vai onko se semmosta jatkuvaa työtä, missä on jotain yksittäisiä esityksiä ja näin. Mutta en mä niinku niillä lähtisi pelottelemaan, et kyllä ihmisillä on ihan perheet ja yksityiselämää ja harrastuksia ja pystyy elämään ihan normaalia elämää. Ja ja itse asiassa ainakin mun työnkuva on aika joustava, et mä pystyn käyttäjä vaikka lounastunnilla koiran lenkillä etätöissä ja pystyn ottaa puheluita kuulokkeissa ja... Että mä sanoisin, että omassa työssä on tosi paljon joustoa.

Tume: No kuuluko se... Mul on siis semmonen käsitys, kun mulla on tosiaan tää mun työelämä tietämys aika pienellä tasolla, et se on et ku ihmiset menee töihin, niin ne on siel alkaa siis neljään ja sitten ne on vapaalla. Sit ne menee ehkä johonkin harrastukseen. Nii onko sul semmonen, ootko sä kasista neljään vai niinku perus... monta tuntia töitä sä teet päivässä? Niinku about, keskiarvo.

Kaisa Kivipelto: No kyl se varmaan keskiarvolta on se normaali työpäivä

Tume: Mikä se on, kun mä en tiää?

Kaisa Kivipelto: No se on just se noin kahdeksan tuntia. Mut välillä se on enemmän välillä se on vähemmän. Et sitten voi olla semmosia, jos on vaikka illalla vielä webinaariin, mihin pitää osallistua, ni sit voi olla paljon pidempi päivä ja sit tietty jos on joku työmatka, meen puhumaan vaikka Ouluun, niin sittenhän se venyy väistämättäkin se työpäivä.

Ja sit vielä se, että tää työn sisältö on semmosta, että sä oot tavallaan aina töissä, koska se on ajatustyötä. Niin et sä pysty oikeasti laittaa sitä pois päältä... lomalla. Et kyllähän sä kuitenkin luet uutisia ja mietit, et mitä maailmalla tapahtuu ja seuraat pörssiä. Että... se on ammatinvalintakysymys. Siitä pitää ainaki tykätä, että sitä jaksaa tehdä.

Tume: Joo. No mennäas vaikka sitten seuraavaan tämmöseen kun totta vai tarua. Täs ollaan käytykin jo hyvin stereotypioita ja muita juttuja, mitä tässä on tässä osiossa, niin voidaan skipata, mutta tääl on viel kuitenkin muutama tämmönen kysymys.

Eli rahoitusallalla kaikki saa helposti töitä ja töistä saa hyvää palkkaa. Eli printataanko siellä rahaa päivästä toiseen vai mikä homma?

Kaisa Kivipelto: No kyllä mun ymmärtääkseni rahoitusallalla on ihan kohtalaisen hyvät palkat. Monella muullakin allalla, ettei se nyt oo mikään, et kyl varmaan lääkärinä tienaa enemmän ku pankissa. Vähän riippuen tehtävästä.

Se saako helposti töitä... se riippuu niin siitä, mihin on rahoitusallalla ja pankissa on niin monta erilaista tehtävää. Että esimerkiksi viime vuosina mä tiedän, et suomalaisten osakkeiden osakesalkun hoitajien tehtävät on vähentynyt radikaalisti. [naurahtaa] Et jos sulla hyvin tarkka osaamisalue, mitä sä halusit tehdä, niin se ei välttämättä aina onnistu. Mutta kyl mä sanoisin, et jos on valmis vähän kattoo asioita eri suunnasta, niin varmasti on töitä ja sitten pankit on aika isoja työllistäjiä ja sit varsinkin, jos on isossa pankissa töissä, ni sit sun voi olla aika helppo siirtyä osastolta toiselle.

Tume: No mites just vaikka, et tarvitaanko hyvä keskiarvo, että saa sen duunipaikan, saa sen ensimmäisen työpaikan jostain rahoitusallalta? Et ainaki omat kaverit, jotka on töitä hakenu, nii tuntuu, et ne vääntää pitkää päivää sillee, ne treenaa niit haastiksia varten, treenaa jotain keissei ynnä muuta. Niin jotain kommentteja [naurahtaa] tähän?

Kaisa Kivipelto: [nauraa] No joo, siitä on niin kauan, ku mä oon ollu tuossa asemassa. Kun mä niinku lähtisin siitä, että et sä välttämättä ensimmäisenä pääse sinne harjoittelija osakeanalyytikon tehtävään. Et pitää olla ehkä valmis tekee jotain muutakin, niinku vaikka mä oon alottanu backofficessa. Mä oon tehny ihan niitä paperinpyörittämistä ja tilisiirtoja. Että se ei oo ainoa väylä, että pääsee suoraan siihen, missä sä haluut sit lopulta olla, mutta toki se on mahdollista ja kannattaa hyödyntää nää, esim. pankeilla näitä trainee-ohjelmia. Mäki oon ite käyny yhden pankin trainee-ohjelman yhdessä välissä, että kyllä ne on tosi hyödyllisiä, jos niihin pääsee, mut mä ymmärrän niihin on varmaan kilpailua jonkin verran.

Mutta on hyvä muistaa, et sit pankin sisälläkin pystyy etenemään tai omaisuudenhoitoyhtiön, varainhoitoyhtiö, mihin nyt haluaakaan päätyä. Et kantsii pitää se mielessä ja rohkeasti vaan ottaa niitä tehtäviä vastaan, vaikka se ei vastaakaan sitä lopullista tavoitetta.

Tume: Joo.

[musiikkia]

Tume: Miten sun, vaikka sanoit äsken siitä, että tuntuu, et on aina vähän töissä, katsoo uutisiin jne. Miten sä käsittelet stressiä? Miten sä vaihdat vapaalle?

Kaisa Kivipelto: No [naurahtaa] nyt mulla on kaksi pientä lasta, ni se on aika hyvä vapaalle vaihto [naurahtaa] niiden kanssa. Ei paljon ehdi muuta ajattelemaan, ku että kaikki tavarat pysy ehjinä [nauraa] ja lapset pysyy hengissä.

Stressin käsittely on mun mielestä aika tärkeä taito, jos varsinkin jos haluau tämmöseen vaativaan rahoitusalan tehtävään ja mun mielestä se... Se tulee ehkä siinä kokemuksen myötä myös. Koska se isoin, varsinkin jos toimii osakesalkunhoitajana tai salkunhoitajana, jossa sulla on se päivittäinen paine tehdä hyviä valintoja. Niin siinä on aikas pitkä prosessi tajuta se, että sä tuut ole väärässä aika usein. Ja se voi olla aika nöyryyttävääkin se työ itsessään [naurahtaa], koska jos sulla joka päivä mitataan sun suoriutumista, niin siinä pitää niinku ihan alkuunsa unohtaa sellaset asenteet, että mä onnistun kaikessa. Että semmonen perfektionismi on aika iso uhka sille stressitasolle.

Että mun mielestä sellanen niinku avoin asenne siihen, että mä harjottelen [naurahtaa], niinku tässä työssä oleminen on jatkuvaa harjoittelua ja opettelua. Sä et oo ikinä valmis. Et semmonen tietty nöyryys ja avoimuus ja semmonen, että elämässä on muutakin tärkeää kuin se työ.

Et se on mulle kans tärkeä. Et jos sun kaikki tavoitteet on siinä sun työssä ja sä epäonnistut siinä, mikä niinku sijoituksissa varsinki on hyvin mahdollista, niin se on iso riski sun niinku jaksamiselle. Et pitää olla muutakin sisältöä elämässä, ku pelkästään ne työtavoitteet.

Tume: Joo. Oot sä sitten epäonnistunut useamman kerran niin kuin tässä suhteessa työssäsi?

Kaisa Kivipelto: [nauraa].

Tume: Et jos miettii jotain lääkärii, niin jos se epäonnistuu, niin saattaa olla kyse ihmishengestä. Et tässähän on kuitenkin kyse vaan siitä, että osakkeenomistajat ei välttämättä saa niin paljon lisäarvoa just tänään.

Kaisa Kivipelto: Tai rahasto-osuuksiin sijoittaneet menettää rahaa. Totta kai. Jos sulla on joku tässä sijoituksia hoitanut henkilö, joka sanoo, et ei oo koskaan epäonnistunut, niin hän valehtelee. Markkinoilla se, että onnistuu, ni se vaatii oikeasti paljon töitä ja paljon tuuria. Elikkä kyllähän niitä tulee ihan huonoja osakevalintoja, huonoja näkemyksiä, mut mun mielestä se tärkein on ottaa niistä opiksi ja mennä eteenpäin. Et sä pysty ikinä kehittyä ammattilaisena, jos et sä otan niistä epäonnistumisista vaarin ja sitten käytä niitä, että sä et toista kertaa tee samaa virhettä.

Tume: No oisko sulla heittää joku suuri käännekohta sun uralla?

Kaisa Kivipelto: No varmaan se oli aika iso hetki, kun mulle yhtäkkiä sanottiin, että nyt sä vastaatkin näistä osakerahastoista yksin. Elikkä aikasemmin ku mä olin työskennellyt kahden henkilön tiimissä ja yhtäkkiä mä olin ainoa osakesalkunhoitaja talossa, niin se oli aika iso sellanen pysäyttävä hetki. Mut siitäkin selvittiin ja opittiin ja päästiin eteenpäin.

Tume: Sit ku sä pääsit tohon uuteen uuteen tehtävään, niin just tommonen, mä oon mä tekee päätöksiä tai yhtään mitään. Niin jännittikö sua sit, ku sä olit just alottanu uudessa tehtävässä, et nyt ruvetaan tekee näit isojen aikuisten päätöksiä täällä näin? Et mä oon aika silleen tärkeässä roolissa tällä hetkellä. Siis mä en pystyis tekee mitään päätöksiä.

Kaisa Kivipelto: Joo se päätöksenteko on... sitä oli tietty harjotellu jo monta vuotta siinä niinku vieressä. Et eihän siihen kylmiltään joutunu. Ja sit se on myös aika olennainen osa. Mut mulle se ku sä joudut tekee siinä työssä myös se, että sä et tee mitään, on päätös. Et sitten kun ottaa semmoseen järkevä suhtautumisen, et tässä ei voi jäädä tuleen makaamaan [naurahtaa] ja sit pitää vaan mennä eteenpäin.

Ja tietenkin sua auttaa, että oli sitte kyse tällaisesta salkunhoidosta tai sitte strategian laatimisesta, niin se että sulla on tietty semmonen... rakenne, minkä avulla sä teet päätöksiä. Et eihän niitä hihasta heitetä niitä valintoja.

Tume: Niin et se ei oo mikään arvailuleikki.

Kaisa Kivipelto: Ei. Et sulla pitää olla prosessi kunnossa, miksi sä teet ja mihin sä voit sit nojata, kun sä oot tehnyt sen päätöksen ja katsoo taaksepäin, et miten tähän tilanteeseen tultiin.

Tume: Joo.

[musiikkia]

Tume: Hypätääs sitten opiskeluihin. Puhuit tossa vähä Haaga-Heliasta, mut ku tää Aallon podcasti, niin pitäs puhuu myös vähän Aallosta. Niin miten, sä oot kuitenkin opiskelua alussa jotain, eikös niin?

Kaisa Kivipelto: Kyllä joo. Joo, mä oon 2006 viiva... olikohan se 2009, kun mä valmistuin. Elikkä mä tulin suoraan maisteriohjelman Aaltoon. Opiskelin kansantaloustiedettä pääaineena ja rahotusta sivuaineena. Kävin myös jonkun verran, esim. virkamiesruotsin kävin, koska mulla oli aikaisempi tutkinto oli tehty Skotlannissa ja muutamia muitakin kurssia kävin sitten näitä massaluentoja. Ja oli kyllä antoisaa aikaa.

Sinänsä mä olin vähän tylsä opiskelija, että mä tein töitä opintojen sivussa, mutta tietty se on varmaan aika itse asiassa yleistä loppujen lopuksi, että moni aaltolainen on jo työelämässä ainakin puoliks jossain vaiheessa, maisterivaiheessa.

Tume: Joo, kyllä ainakin omista kavereista valtaosa just... Ehkä siinä kolmosvuoden keväällä mennään jo sit niinku ekoihin harkkapaikkoihin ja sit se maisteri tehdään siinä työn ohessa. Että kyllä jos halutaan krebaamaan lähteä, niin se on ainakin omassa porukassa ollu just ne ekat vuodet, jotka oli omalla kohdalla myös koronavuodet, että kiitos siitä -

Kaisa Kivipelto: [nauraa] Noni. Oon pahoillani.

Tume: - jollekin [naurua].

Mites toi virkamiesruotsi meni? Itehän siis myös koronan takia pääsin tekemään sen täysin etänä ja se meni aika hyvin.

Kaisa Kivipelto: No kyllä se meni hyvin, että kyllä mulla kielet on aina ollu helppoja, mutta en mä nyt kyllä osais sun kans yhtään sanaa keskustella ruotsiksi [nauraa].

Tume: Voitasko me kuitenkin yrittää? Voitko sä oikeasti kertoa -

Kaisa Kivipelto: Ei nyt pysytään näissä kahdessa kotimaisessa, suomessa ja englannissa [nauraa].

Tume: Nii justiinsa. Oisko sulla joku hyvä muisto heittää niistä opiskeluaajoista, että mikä siinä oli parasta? Joku semmonen.

Kaisa Kivipelto: No kyllähän, niinku... en mä tiä onko hauskaa muistoa [nauraa].

Tume: No onko kurjia muistoja?

Kaisa Kivipelto: Ei kurjiakaan muistoja. Mulle se... siis rahoituksen kurseillahan tehtiin paljon ryhmitöitä, mistä on hyviä muistoja. Et se oli hauskaa päästä tutustuu porukkaa ja tekee sit pienemmällä ryhmällä ryhmitöitä. Mutta täytyy sanoa, et kyl ne vuodet oli aika työntäyteisiä myös. Että nää bilemuistot on vähän vähemmällä kauppisajoilta, et sit aina kiiruhdettiin työpaikalle äkkiä tekee lisää hommia, kun rahaa sai tehtyä sillee ja vuokrat sitten maksettua.

Tume: Siinä kuulitte, että opiskelijoita on moneen lähtöön ja just puhutaan varmaan jonkun verran siitä myös, että opiskelijakulttuuri itsessään on hirveän kosteita ynnä muuta, mutta kyl mä uskon, et siel on jokaiselle jotakin ja opiskelijoita paljon erilaisia.

Kaisa Kivipelto: Kyllä.

Tume: Että se ei oo ihan joko tai juttu.

Kaisa Kivipelto: Ei.

[musiikkia]

Tume: Ennen ku mä päästetään sut lisäämään taas osakkeenomistajien ja muiden henkilöiden arvoa, niin käydään vähän inspiraatiota. Mikä on parasta sun duunissa?

Kaisa Kivipelto: Monipuolisuus ja se, että ku mä oon luonnostaan sellanen, et mua kiinnostaa monet asiat, niin mä pystyn käyttää sitä hyväkseni tässä työssä. Eliikkä semmonen laajakatseisuus on vaan hyvä asia ja sit mulla tulee kyllä aika mielenkiintosisia haasteita, et mut heitetään välillä, esimerkiks mä olin [naurahtaa] viime syksynä maikkarilla puhumassa rahasta ja rakkaudesta ja käytännössä parisuhderiidoista ja miten rahasta riidellään parisuhteissa.

Voin sanoa, että kauppi ei ihan valmistellu mua tähän aiheeseen, mutta sillee pääsee tekee kaikenlaista, koska kun on myös tämmönen spoke person, niin niitä pääsee sitten kertomaan niitä hyviä viestejä eteenpäin. Se on hauskaa.

Tume: Joo joo. No mikä sinua inspiroi tässä työssä?

Kaisa Kivipelto: No tässä työssä mä pääsen tosi konkreettisesti myös auttamaan ihmisiä. Meillä on se podcast, missä me kerrotaan talousasioiden hallinnasta, siitä miten kansiin omat raha-asiat järjestää, miten pääsis sijoittamisessa alkuun. Et toki mejän sitte yksityispankin asiakkaat on monesti jo kokeneita sijoittajia ja heitä mä pystyn auttaa sillä tavalla, et mä sit päivitän, et mitä markkinoilla tapahtuu ja mikä ois järkevää tehdään juuri nyt. Mut sit pääsee tätä laajempaa yleisöä myös palvelemaan ja toimia semmosena... toivottavasti saada ihmiset alkuun siinä, et otetaan talous omiin käsiin.

Ja me ollaan käsitelty myös tosi paljon, vaikka niinku kyseessä on pankin tuottamaan podcast, ni myös tasa-arvoasioita ja mun tosi lähellä sydäntä on se, että naisetkin ottais yhä enemmän ne raha-asiat omiin käsiin ja ryhtyis sijoittamaan ja kerryttämään varallisuutta itselleen. Ni sit on ollu mahtavaa päästä myös meidän juristien kanssa, koska tietty mulla ei oo osaamista erilaisissa juridisissa asiakirjoissa, et miks pitäs tehä testamentit tai avioehdot, niin päässyt heidän kanssa sitten tekee yhdessä myös sitä valistustyötä, että useampi suomalainen sopis niistä omista raha-asioistaan kirjallisesti ja laittais ne hyvissä ajoin kuntoon. Että sillä tavalla kokee, että musta on oikeasti toivottavasti jollekin apua siinä, että ei sitten yllätä ikävästi elämässä joku talousasiat.

Tume: Joo. No mutta meillä on varmasti kuulijoinakin tyyppejä, jotka miettii vähä, et mikä se oma juttu vois olla. Niin miksi sä voisit suositella sun omaa toimenkuvaasi jollekin?

Kaisa Kivipelto: No tää on ihan maailman paras työ [naurahtaa] ainakin mulle. Mä suosittelisin tätä sen takia, että tässä pääsee jatkuvasti oppimaan uutta. Pääsee tekee monenlaisia asioita, ei oo pelkkää ruudun ääressä istumista ja Blummun tuijottamista.

Tume: Mikä se on?

Kaisa Kivipelto: Blomberg, se on se ohjelmisto, mitä esim. salkku -

Tume: Joo, kyl mä tiä, mikä on Blomberg. Joo, nyt mä tiän. Kiitti.

Kaisa Kivipelto: Jes [naurahtaa]. Ja niinku pääsee haastamaan itseään ja kehittymään, että tässä ja muutenkin, jos sijoitusten parissa ja rahoitusallalla, jos toimii markkinoiden parissa, niin sä et ikinä oo valmis. Sä et ikinä tiedä kaikkea. Elikkä se on semmonen niinku tosi mielenkiintonen työ siinä mielessä ja maailma muuttuu koko ajan. Sä pääset olee koko ajan siinä mukana. Mitä nyt tapahtuu? Kaikki kriisit, kaikki presidentinvaalit, kaikkia seurataan tosi intensiivisesti. Että se on semmosta ajanhengessä pysymistä myös tämä työ pitkälti.

Tume: Joo. Onko se sitten sellasta excelia pyörittelyä ja ruudun ääressä istumista?

Kaisa Kivipelto: No jonkin verran, mutta ei koko ajan. Varmaan mitä mä teen eniten koneella on erilaisia powerpoint-esityksiä. Joko ne on sitten meidän sijoitusneuvojien käyttöön tulevaa materiaalia, jota he sitten voi käyttää asiakkaan kanssa tai sitten ne on esityksiä, mitä mä laadin johonkin tilaisuuteen, mihin mä oon menossa puhumaan.

Elikkä otetaan sitä tietoa markkinoilta, tietoa sijoitusmarkkinoista, piirretään käyriä, miten osakemarkkinat on kehittynyt, mitkä arvostustasot on jne. Ja niitä sitten tehdään semmosiks kauniiksi esityksiksi ja sitten esitellään joko omasta toimesta tai meidän sijoitusneuvojien toimesta.

Jonkin verran mä kirjotan myös tekstejä, kuukausi kommentteja, näitä aamumaileja, jotain muita blogikirjoituksia tai artikkeleita, vaikka Danske bankin sivuille. Elikkä sellastakin pitää tuottaa. Exceliä harvemmin tulee käytettyä niinku työn takia, mutta kyllä sitäkin joskus.

Tume: Joo. Tää on nyt tämmönen ensimmäinen podcast, missä mä oon tälle houstina. Niinku tässä ei oo silleen ketään toista vetämäs tätä mun kanssani. Sä oot podcasteja, niin kuinkas sä nyt sitoisit tän pakettiin?

Kaisa Kivipelto: No mä sanoisin varmaan, että... Aallon kauppiksen kautta saa aika hyvän pohjan -

Tume: Aijai.

Kaisa Kivipelto: - toimia rahoituslalla ja mun mielestä kannattaa niinku alan suhteen ja oman työnkuvan suhteen olla tosi avoimin mielin. Että mitä monipuolisemmin osataan ajatella ja käsitellä erilaisia asioita, ilmiöitä, tapahtumia, niin sen parempi. Ja myös että tällanen avoimuus ja semmonen asioihin tarttuminen on tosi tärkeitä ominaisuuksia myös pankkialalla. Että mun mielestä semmonen rehellisyys ja suorapuheisuus ja avoimuus on hyviä ominaisuuksia ja se pohja, mitä kauppiksesta saa ja sitten tämä asenne, niin kyl varmasti pääsee myös rahoituslalla pitkälle, jos haluaa.

Tume: Se on juuri näin.

Hei kiitos paljon Kaisa, kun tulit vieraaks. Tänään opittiin taas paljon uutta.

Viimeinen kysymys, mites toi torstai Kalle?

Kaisa Kivipelto: Voi että. Siitä on hetki, ku oon käyny, mutta pitäs varmaan joskus taas mennä. Muutama torstai on tullu kyl vietettyy Kallella.